

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 3588/20.05.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap (b281/06.05.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap (b281/06.05.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 20.05.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele **observații**:

- propunerea legislativă necesită o serie de clarificări pentru a evita riscul unei restrângeri excesive a sferei unităților protejate autorizate și, implicit, al diminuării oportunităților concrete de ocupare pentru persoanele cu dizabilități. În primul rând, este necesar ca textul să distingă mai clar între persoana cu handicap autorizată să desfășoare o activitate economică în mod independent și entitățile juridice care funcționează ca unități protejate. Condiția angajării unui

număr minim de 3 persoane cu dizabilități nu poate fi aplicată în aceeași manieră unei persoane fizice autorizate și unei entități organizate ca structură economică, întrucât ar putea conduce la excluderea nejustificată a formelor individuale de activitate profesională;

- de asemenea, este necesară clarificarea sintagmei „*produse și/sau servicii realizate prin activitatea persoanelor cu handicap*”. În forma actuală, formularea poate genera dificultăți de interpretare, întrucât nu stabilește dacă produsul sau serviciul trebuie realizat integral de persoane cu dizabilități, dacă este suficientă o contribuție substanțială a acestora ori dacă sunt avute în vedere activități de producție, prelucrare, ambalare, personalizare, prestare, suport sau alte operațiuni economice. Lipsa unei definiții clare poate conduce la practici administrative neunitare și la sancționarea unor unități protejate care asigură în mod real locuri de muncă, dar în cadrul unor procese economice mixte;
- în același sens, restrângerea categoriilor de entități care pot dobândi statutul de unitate protejată autorizată trebuie analizată din perspectiva proporționalității. Este legitim ca legea să excludă structurile pur comerciale care nu urmăresc integrarea profesională reală a persoanelor cu dizabilități, însă reglementarea nu trebuie să elimine acei operatori economici care, deși nu sunt organizați exclusiv ca furnizori de servicii sociale sau entități de economie socială, au creat locuri de muncă efective, stabile și adaptate pentru persoane cu dizabilități. O restrângere prea severă a eligibilității ar putea reduce numărul de unități protejate funcționale și ar putea afecta chiar persoanele pe care legea urmărește să le protejeze;
- considerăm ca fiind necesară instituirea unui regim tranzitoriu suficient pentru unitățile protejate autorizate care funcționează deja la data intrării în vigoare a legii. Acestea trebuie să beneficieze de un termen rezonabil pentru adaptarea statutului, a structurii de personal, a contractelor și a activității economice la noile cerințe. În lipsa unei perioade de tranziție clare, proiectul poate produce efecte bruște asupra unor raporturi de muncă existente și poate genera riscul pierderii unor locuri de muncă ocupate de persoane cu dizabilități;
- în legătură cu mecanismul de monitorizare și control, instituirea unui control comun între Agenția Națională pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenția Națională de Administrare Fiscală și Inspekția Socială poate fi utilă, însă procedura trebuie reglementată într-o manieră clară, previzibilă și proporțională. Ordinul comun avut în vedere de proiect trebuie să stabilească obiectul verificărilor, competențele fiecărei autorități, documentele

solicitate, termenele, drepturile unității controlate, posibilitatea formulării de obiecțiuni și căile de contestare a măsurilor dispuse. Controlul trebuie să urmărească respectarea scopului social al legii, fără a transforma unitățile protejate într-un spațiu de supracontrol administrativ;

- totodată, este recomandabilă corelarea terminologică a proiectului cu standardele actuale privind drepturile persoanelor cu dizabilități;
- referitor la art. 81, apreciem ca fiind oportună introducerea la alin. (1), după lit. c), a unei noi litere, lit. d) cu următorul cuprins: „*asociații sau fundații ale persoanelor cu dizabilități constituite potrivit legii*”. Completarea acestui articol este necesară, având în vedere că:
  - există numeroase asociații și fundații ale persoanelor cu dizabilități care, prin structura sau prin natura lor, nu îndeplinesc condițiile pentru a obține acreditarea ca furnizor de servicii sociale și implicit licențierea unui serviciu social. Astfel, cele mai mari organizații ale persoanelor cu dizabilități Asociația Națională a Surzilor din România și Asociația Nevăzătorilor din România, ambele cu statut de utilitate publică, zeci de ani de istorie și mii de membri și filiale care acoperă întreg teritoriu țării, nu-și pot acredita structurile centrale ca furnizoare de servicii sociale, întrucât aceste structuri coordonează activitatea la nivel național și deci nu au interacțiune directă cu potențialii beneficiari. Cu toate acestea, ambele organizații desfășoară programe și oferă servicii pe care nu le furnizează nicio altă entitate de stat sau privată din România;
  - menținerea propunerii legislative în forma actuală ar putea împiedica practic organizațiile menționate (și altele în situații asemănătoare) să dezvolte unități protejate și să ofere locuri de muncă persoanelor cu dizabilități, adică tocmai acelorora pe care le reprezintă;
  - completarea art. 81 cu o nouă literă, lit. d), ar crea poate cadrul legal pentru ca organizațiile persoanelor cu dizabilități să poată înființa unități protejate fără a fi limitate de calitatea de furnizor de servicii sociale.

Președinte,
Sterică FUDULEA